

Ár 2009, fimmtudaginn 3. september, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 11/2009**:

M
gegn
fjármálafyrirtækið F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 23. febrúar 2009 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 19. febrúar 2009. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. febrúar 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 17. mars 2009. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 23. mars 2009, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 14. apríl 2009.

Með bréfi, dagsettu 29. maí 2009, óskaði úrskurðarnefndin eftir frekari gögnum frá varnaraðila. Var erindið ítrekað 29. júní 2009. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 28. júlí 2009. Með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 10. ágúst 2009, var sóknaraðila gefinn kostur á að koma að athugasemdum við svör varnaraðila. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 2. september 2009.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 27. apríl, 26. og 29. maí og 3. september 2009.

II.

Málsatvik.

Hinn 1. október 2008 voru keypt hlutdeildarskírteini í nafni sóknaraðila í F Skammtímasjóði að nafnverði kr. 599.233,0149 á genginu 3,0144 fyrir samtals kr. 1.806.328. Var kaupverðið tekið út af markaðsreikningi sóknaraðila hjá varnaraðila nr. 322-13-3020, en það svaraði til allrar innstæðu á reikningnum. Var reikningurinn eyðilagður. Kveðst eiginmaður sóknaraðila hafa sama dag rætt við ráðgjafa hjá varnaraðila um stöðu og markaðshorfur hlutabréfa þeirra hjóna hjá varnaraðila og FF Þá hafi ráðgjafinn einnig skoðað greindan bankareikning sóknaraðila og bent á að hagstæðara væri að geyma innstæðuna á öðrum bankareikningi með 3% hærri vöxtum. Téður starfsmaður varnaraðila mun hins vegar hafa ráðstafað innstæðunni til kaupa á áðurgreindum hlutdeildarskírteinum.

Samkvæmt fyrirliggjandi viðskiptakvittun munu viðskiptin hafa verið gerð upp 2. október 2008, en sóknaraðili kveðst hafa fengið yfirlitið 7. október 2008. Neðst á kvittuninni stendur: „Þessi viðskipti teljast ekki viðeigandi skv. MiFID flokkun viðskiptavinar.“

Með bréfi til varnaraðila, dagsettu 24. nóvember 2008, var þess krafist að sóknaraðila yrðu greiddar kr. 448.640. Kröfunni var hafnað með bréfi varnaraðila, dagsettu 9. febrúar 2009.

Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 23. febrúar 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili greiði honum kr. 448.640, auk vaxta og málskotsgjalds að fjárhæð kr. 5.000.

Sóknaraðili kveðst aldrei hafa veitt starfsmanni varnaraðila umboð til að millifæra sparnað af öruggum bankareikningi yfir í skammtímasjóð. Vísar sóknaraðili til þess að varnaraðili hafi viðurkennt mistök sín á yfirlitsblaði þar sem fram komi að viðskiptin teljist ekki viðeigandi samkvæmt MiFID-flokkun viðskiptavinar.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili kveður eiginmann sóknaraðila hafa hringt í starfsmann verðbréfaráðgjafar varnaraðila þann 1. október 2008 og óskað eftir því að fjárfest yrði fyrir inneign sóknaraðila á markaðsreikningi hans í hlutdeildarskírteinum F Skammtímasjóðs. Hafi eiginmaður sóknaraðila í því skyni gefið upp leyninúmer fyrir úttekt af reikningnum. Hefði starfsmaður varnaraðila þar með talið eiginmann sóknaraðila hafa nægilegt umboð til að eiga viðskiptin fyrir hönd sóknaraðila. Varnaraðili kveður framangreind viðskipti ekki hafa getað átt sér stað án umrædds leyninúmers, enda hafi starfsmaður varnaraðila ekki aðgang að leyninúmerum innlánsreikninga. Vísar varnaraðili til skilmála sem fram komi í umsókn sóknaraðila um opnun umrædds markaðsreiknings, dagsettri 7. nóvember 2007, en þar segi m.a. að reikningseigandi beri ábyrgð á öllum færslum og aðgerðum, sem framkvæmdar séu með leyninúmerinu, og að hver sá sem hafi númerið undir höndum hafi leyfi til að millifæra milli reikninga. Þá bendir varnaraðili á að eiginmaður sóknaraðila hafi áður átt viðskipti fyrir hans hönd fyrir milligöngu sama starfsmanns.

Varnaraðili segir tilgreinda setningu neðst á kvittun vegna viðskiptanna stafa af mistökum í verklagi og hafi setningin ekki átt að koma fram á kvittuninni. Hafi fleiri viðskiptavinir fengið sendar viðskiptakvittanir með þessum texta. Hafi varnaraðili því ekki brotið gegn ákvæðum „*MiFID-tilskipunarinnar*“ eins og sóknaraðili hafi haldið fram. Umrædd viðskipti hafi verið í samræmi við ákvæði laga um verðbréfavíðskipti nr. 108, 2007. Hlutdeildarskírteini í F Skammtímasjóði séu skilgreind sem einfaldur fjármálagerningur af varnaraðila og sé því á færi allra viðskiptavina bankans að eiga viðskipti með þau.

VI.

Niðurstaða.

Ágreiningur í máli þessu lýtur að því hvort gefin hafi verið fyrirmæli af hálfu sóknaraðila um kaup á hlutdeildarskírteinum í F Skammtímasjóði fyrir innstæðu sóknaraðila á markaðsreikningi hans hjá varnaraðila. Kveður varnaraðili fyrirmæli þessa efnis hafa komið fram í símtali eiginmanns sóknaraðila og starfsmanns verðbréfaráðgjafar varnaraðila 1. október 2008. Af hálfu sóknaraðila er því hins vegar haldið fram að engin fyrirmæli hafi verið gefin um þetta og hafi einungis komið fram

hjá starfsmanni varnaraðila að unnt væri að fá hærri ávöxtun á öðrum innlánsreikningi.

Við meðferð málsins var óskað eftir því af hálfu úrskurðarnefndarinnar að varnaraðili legði fram afrit af umræddu símtali. Í svari varnaraðila kemur fram að leit að símtalinu hafi ekki borið árangur. Hefur varnaraðili gegn andmælum sóknaraðila því ekki getað sýnt fram á að af hálfu sóknaraðila hafi verið gefin fyrirmæli um kaup á greindum hlutdeildarskírteinum. Verður þá þegar að fallast á bótaskyldu varnaraðila. Þarf þá ekki að fjalla frekar um meinta heimild eiginmanns sóknaraðila til ráðstöfunar fjár af markaðsreikningi sóknaraðila eða kaupa á verðbréfum í hans nafni. Varnaraðili hefur ekki mótmælt sérstaklega fjárhæð kröfu sóknaraðila og verður hún því tekin til greina eins og hún er sett fram. Eftir atvikum þykir rétt að fjárhæðin beri almenna vexti samkvæmt 1. mgr. 4. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 1. október 2008 til greiðsludags. Dráttarvaxta hefur ekki verið krafist.

Um endurgreiðslu málskotsgjalds fer samkvæmd ákvæðum 1. mgr. 15. gr. samþykka fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000.

Athygli er vakin á því að varnaraðili er nú undir skiptum. Verður sóknaraðili því að lýsa kröfu sinni fyrir slitastjórn varnaraðila, sem mun taka afstöðu til hennar. Kröfulýsingarfrestur rennur út 30. desember 2009.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Varnaraðili F., greiði sóknaraðila, M, kr. 448.640, auk almennra vaxta samkvæmt 4. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá 1. október 2008 til greiðsludags.

Reykjavík, 3. september 2009.